

<h1> <div style='text-align:right ; direction:rtl; line-height:2 ; font-family:tahoma' >/> هادی

'<img src='/images/f1dc5476-73aa-4ff8-844e-58712190f4b8.jpg' id='mainimage' title

' /> هادی</p> /> مهدی (علیه السلام)، هدایت گر مردمان

<p> شیطان، دشمن حسود و کینه توز دیرینه ی انسان بر آن شد تا برای آنها سرانجامی چون خود، نافرجام و

تیره بختی رقم زند و در این راستا سوگند یاد نمود که تزویر کند و گمراه سازد، نیرنگ زند و اغفال نماید و

مردمان را از حق دور کند و منحرف سازد و در بیراهه اندازد: (قَالَ فَيَعِزَّتِكَ لَأُغَوِّيَهُمْ أَجْمَعِينَ) (1) او در این

گستره کاستی نکرد و کم نگذاشت، باطل و ناشایست را به لباس حقیقت و شایستگی بیاراید و کردار نیک را

تباه سازد: (قَالَ رَبِّ يَا أُغْوِيَنِي لِأَزِيَنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَأُغْوِيَنَهُمْ أَجْمَعِينَ) (2).</p>

<p> خدای متعال قرآن را نازل کرد و نمایندگانی برای بیداری و هدایت گری انسان فرستاد تا نقشه ی شوم و

نامیمون شیطان را نقش بر آب سازند، راه را از بیراهه باز شناسانند و مکر و افسون او را آشکار نمایند، میان

حق و باطل جدایی افکنند و تمیز گذارند و عقل و سرشت پاک را که سرمایه آدمیان است، راهبری و تقویت

کنند: (تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا) (3)، (قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي

فَقَرَّهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ) (4).</p>

<p> بر دوش پیام آوران خدای داناست که گمراهان و گم رفتگان را ره نمایند و آنان را که به راستی مرده اند،

زندگانی بخشند و حیاتی تازه دهند که نجات بخشی یک گمراه و یک مرده دل، حیات دادن به تمام مردمان

است، همان گونه که گمراه کردن و کشتن یک تن، مانند گمراه کردن و کشتن همگان است: (أَنَّهُ مَن قَتَلَ

نَفْسًا يَغِيْرَ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا) (5).

<p> سماعه از امام صادق (علیه السلام) از تأویل این آیه ی شریف پرسید، حضرت در پاسخش فرمود:</p>

<p> هر که گمراهی را هدایت و رهنمون کند بسان آن است که او را زنده کرده و از مرگ رهایی ساخته و هر

که ره یافته ای را گمراه سازد بسان آن است که او را کشته است. (6)</p>

<p> البته هدایت و رهنمونی در هر کس کارگر نیفتند، شایستگی می طلبد و زمینه می خواهد، گوشی که

شنوایی ندارد، چشمی را که فروغ عبرت گیر نیست و دلی که رو به خدا نیارد و راه به حقیقت و پند ندهد بهره

و سودی نبرد (وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ) (7) ارزش و جایگاه بلند رهبران دینی در

هدایت و راهبری انسان و جامعه بزرگ و روشن است. قوم موسی آن همه معجزات و کرامات سترگ از موسی

بدیدند و به برکت وی از بردگی و بندگی فرعون رستند و از دریا گذشتند، اما همان که حضرت موسی در خلوت

رفت و از قومش چهل روز دور ماند، شرک آوردند و گوساله پرستیدند (وَإِذْ نَجَّيْنَاكَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ

سُوءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ * وَإِذْ قَرَّبْنَا بِلْحَابِ الْبَحْرِ فَأَنْجَيْنَاكُمْ

وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ * وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِّن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ) (8).

هر زمانی که مردم از هادی و راهنمای خویشان بریدند و جدا گشتند این فرجامشان بود: (سِنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ

خَلَوْا مِن قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسِنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا) (9) امام باقر (علیه السلام) به محمد بن مسلم فرمود:</p>

<p> کسی که از این امت [امت رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم)] باشد و امامی عدالت پیشه،

آشکارا برای خویش برنگزیده باشد، او گمراه است و اگر در این حال بمیرد، کافر و منافق مرده است. (10)</p>

<p> این رشته ی هدایت و رستگی تنها به دست خدا و نمایندگانش بر روی زمین است، رسول خدا و خاندان

پاکش (صلی الله علیه و آله و سلم) هادی و هدایت کننده به سوی خدایند. ابن عباس گوید: وقتی آیه ی

شریف (إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَ لِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ) (11) نازل گشت رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمود:</p>

<p> [مقصود از] منذر من هستم و [مقصود از] هاد علی (علیه السلام) پس از من است. ای علی! هر

هدایت پیشه ای به واسطه ی تو هدایت شود. (12)</p>

<p> امام باقر (علیه السلام) در تفسیر آیه ی شریف (إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ) فرمود:</p>

<p> [مقصود از] منذر رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) است (که اوست بیم دهنده) و در هر دورانی

یکی از ما خاندان به آنچه آن حضرت آورده، هدایت گر مردمانیم. راهنمایان پس از حضرت رسول (صلی الله علیه

و آله و سلم) علی (علیه السلام) است و سپس جانشینانش، یکی پس از دیگری. (13)</p>

<p> امام باقر (علیه السلام) در مجلس هشام فرمود:</p>

<p> ای مردم! به کجا می روید؟ شیطان شما را به کجا می اندازد؟ خداوند به وسیله ی ما خاندان، پیشینیان

شما را ره نمود و آیندگان از شما را نیز به ما هدایت کند. (14)</p>

<p> هادی از القاب حضرت حجت (علیه السلام) است (15) که در نیایش ها و زیارات با این نام از حضرتش یاد

می کنیم:</p>

<p> اللهم بلغ مولانا الامام الهادی المهدي القائم بأمرک صلوات الله علیه و علیه آبائه؛</p>

<p> خدا! برسان سرورمان را، پیشوایی که هدایت گر و هدایت یافته است، او که به فرمان تو ایستاده، درود